

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 13 Ročník XXIII

16. srpna 2026

*„Kdo miluje čistotu srdce
a má ušlechtilé rty,
tomu bude přítelem i král“*

(Příslaví 22,11)

Drazí přátelé,

...ano, drazí, neboť opravdové přátelství je vzácné, neprodejné, vykoupené ochotou se otevřít jeden druhému. Na počtu nesejde. Někdy stačí tři. Každý touží po opravdovém přátelství. Je to vzácný Boží dar. Co však můžeme pro to udělat? Na tuto otázku najdeme odpověď, a kde jinde než v Božím slově, v Bibli: *Příslaví 22,11*. Pohrdám nechutnými tahanicemi o pravomoci a přízeň kontroverzního prezidenta. Celým srdcem se snažím o to největší přátelství, ba rodinnou příslušnost, s Králem všech králů, které se nedá vyvážit ničím. Jak ho získat? Křtem počínaje, celodenní rozmluvou, nasloucháním a srůstáním v Eucharistii konče. Jménem Kristovým žehnám každému, kdo se rozhodne mít čisté srdce a ušlechtilé rty, †!

Pater Petr

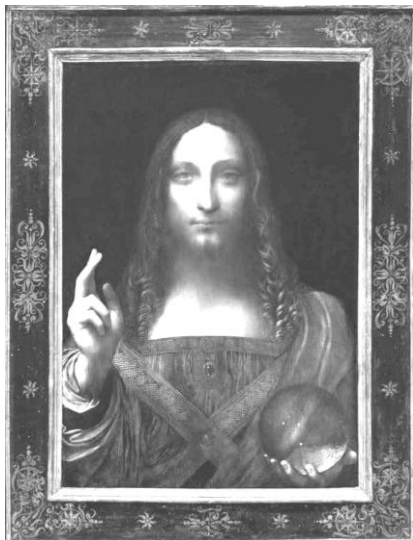
Potká se cesta s pěšinou,
den s nocí, motýl s květinou,
jen lidé jsou si někdy vzdáleni
na cestě životem jak bludné kameny.

Pěšinky časem vítr svál
a člověk k člověku má o kus dál.
Doba je překotná, hodnoty se mění,
pro samý spěch chybí čas k zastavení.

Však často blíží, než se nám zdá,
je ruka přátel vlídně podaná.
Semínka přátelství čekají u všech cest,
že probuzeny začnou růst a kvést.

Aukce Spasitele světa trvala 19 minut

New York – Za 450,3 milionu dolarů (9,8 miliardy korun) se na aukci v New Yorku vydražil obraz italského renesančního malíře Leonarda Da Vinciho. Dílo zobrazující Ježíše Krista pojmenované Salvator Mundi (Spasitel světa) se tak podle aukční síně Christie's stalo nejdražším obrazem, který se kdy na světě prodal v dražbě. Předaukční odhady udávaly hodnotu díla 100 milionů dolarů (2,2 miliardy korun). Aukce trvala podle agentury AFP pouhých 19 minut, dražit se začalo na částce 70 milionů dolarů (1,5 miliardy korun). Totožnost kupce aukční síň zatím nezveřejnila.

Leonardo da Vinci (1452 až 1519), který se věnoval i sochařství, architektuře, vynálezům či hudbě, namaloval jen asi 20 obrazů včetně zřejmě nejznámějšího díla s názvem Mona Lisa. Do dnešní doby se ale podle různých odborných názorů dochovalo jen 15 či 16 pláten, z nichž pouze Salvator Mundi byl dosud v soukromém vlastnictví. Znovuobjevení obrazu, který v historii opakovaně zmizel, proto vyvolalo celosvětovou senzaci.

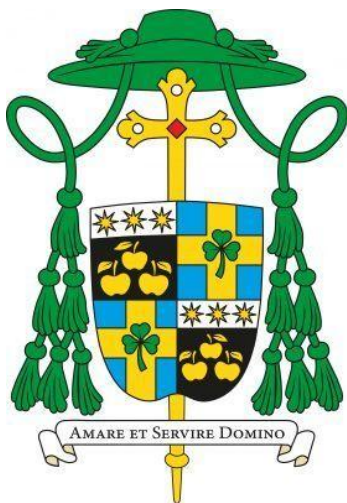
Salvator Mundi vznikl někdy kolem roku 1500 či spíše později, jak experti soudí podle jemnosti obličejových kontur typických pro da Vinciho práce po roce 1500. Kristus je na olejomalbě na ořechovém dřevě oblečen do renesančního oděvu, pozvednutou pravou rukou uděluje požehnání a v levé drží křišťálovou kouli.

Poprvé byl obraz uveden v soupisu sbírky Karla I. Stuarta na počátku 17. století, který byl sestaven po králově popravě. Odborník Luke Syson se domnívá, že obraz vznikl pro francouzskou královskou rodinu a do Anglie ho přivezla Henrietta Marie Bourbonská, která se za Karla I. provdala. Dílo zřejmě nějaký čas zůstalo v majetku koruny, ale v 18. století zmizelo.

Nakonec se obraz objevil v roce 1900 jako dílo Leonardova následovníka Bernardina Luiniho. Na fotografii z roku 1912 je patrné, že Kristův obličej a vlasy byly přemalovány. V roce 1958 byl na aukci Sotheby's prodán za 45 liber a opět na dalších 50 let zmizel. Znovu se objevil v roce 2005 na jedné regionální aukci ve Spojených státech a o dva roky později byl restaurován, uvedla na svém webu aukční síň.

Naposledy obraz změnil majitele po unikátní londýnské výstavě, která se konala v roce 2011 a na které se sešlo devět obrazů tohoto italského umělce. Skončil tehdy v rukou nejmenovaného evropského sběratele.

(ČTK 16. 11. 2017)

Při nedělní mši svaté 19. 7. 2026 ve Strakonici

uvedl českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil do služby nového administrátora farnosti Strakonice a odsud spravovaných farností. Ve své otcovské promluvě se věnoval situaci související se změnou duchovního správce ve farnosti a nabídl svůj hluboký vhled do dění, radu a povzbuzení. Zaznělo evangelium (Mk 13,24-32):

„Ale v těch dnech, po onom soužení, se zatmí slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se zachvěje. A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od konce země až po konec nebe. Poučte se z přirovnání o fíkovníku!

Když se už jeho větve nalévají mizou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko. Stejně tak, až uvidíte, že se to děje, poznáte, že je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám: Toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. O tom dni a o té hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“

Biskup Kročil pak kázal:

„Drazí spolubratři v kněžské a jáhenské službě, řeholníci a řeholnice, milí poutníci, bratři a sestry v Kristu, našem Pánu,“ oslovil v úvodu své homilie shromážděný Boží lid českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil. „Dnešní evangelium se na první pohled může zdát pro slavnostní uvítání kněze nezvyklé, protože mluví o otřesech, bdělosti a příchodu Syna člověka. Ve skutečnosti však nabízí hluboký obraz toho, čím má společenství farnosti a její nový pastýř být: místem bdělosti, naděje a věrnosti.“

Příchod nového duchovního správce do farnosti přirozeně vyvolává celou škálu pocitů počínaje očekáváním či zvědavostí a konče nejistotou z toho, co nového přijde. A právě vyslechnuté Markovo evangelium, ač se to zpočátku nezdá, avizuje proměnu, naději a hlubokou zodpovědnost. Každá změna v církvi a ve farnosti je jako rašící fíkovník (Mk 13,28). V Duchu svatém vyrůstají nové listy, proudí nová míza a později dozrávají nové plody. Biskup dále pravil: „Milý otče Martine, přicházíš do farnosti, která má svou historii, své tradice, své radosti i své bolesti,“ obrací se na otce Martina Bětuňáka českobudějovický biskup. „Lidé, kteří v těchto lavicích sedí, zde prožili kus svého života s Bohem. Přicházíš jako ten, kdo má tomuto 'stromu farnosti' pomáhat růst, chránit ho před suchem a objevovat v něm skrytý život.“ Přítomným věřícím pak klade biskup na srdce:

„A vy, drazí farníci, jste zváni, abyste novému faráři pomohli zapustit kořeny. Rostlina roste jen tam, kde nachází dobrou půdu a přijetí.“

V dalším se biskup Kročil věnuje farnosti. Ve světle verše *Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. (Mk 13,34)* nazývá farnost Božím domem, který nám zanechává Kristus, aby v něm každý vykonával „svou práci“. Zdůrazňuje, že farnost není soukromým podnikem faráře, ani to není pouhý servisní bod pro věřící. Nový kněz nemá dělat všechno sám. On přichází, aby slavil svátosti, hlásal Boží slovo, pastoračně vedl a sjednocoval. Úkolem farníků je nenechat ho v tom samotného, nýbrž podle svých možností a schopností pomáhat duchovně i prakticky, modlitbou, v charitě, v práci s mládeží, v péči o nemocné nebo v prostém budování dobrých sousedských vztahů.

Oním vrátným z verše Mk 13,34 je obrazně i doslova kněz, neboť on

- Stojí u dveří církve, když křtí novorozené děti a otevírá jim do ní cestu
- Stojí u dveří srdce, když ve zpovědnici rozvazuje pouta hříchu
- Stojí u dveří věčnosti, když doprovází umírající

Kněz má bdít a připomínat lidem, aby nezapomínali na Boha a setkali se s nadějí, která nepochází z tohoto světa.

„Dnes tedy stojíme na prahu nové etapy této farnosti,“ uzavírá biskup Vlastimil Kročil svou otcovskou promluvu. „Milý otče Martine, přeji Ti a vyprošuji, abys zde našel svůj domov. Aby byla Tvá služba nesena Duchem svatým, abys měl srdce pastýře, které umí naslouchat, a paže, které umějí objímat i podpírat. Drazí farníci, přijměte otce Martina jako Boží dar. Modlete se za něj, protože kněz je jen člověk a vaši modlitbu potřebuje víc, než si myslíte. Kéž Pán žehná této farnosti i všem Tobě svěřeným farnostem i tomuto novému začátku. Kéž společně bdíte, společně pracujete na Božím díle a s radostí vyhlížíte Toho, který přichází s velkou mocí a slávou. Amen.“ Po mši svaté následovalo menší agapé.

(text z webu českobudějovického biskupství, na obrázku je erb našeho diecézního biskupa Vlastimila Kročila s heslem: „Milovat a sloužit Pánu“)

Oznámení

30. 8. neděle – sbírka na bohoslovce

– požehnání učitelům, žákům a studentům

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále, Hvožd'anech a Bělčicích od 17. do 30. srpna 2026				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	17. 8.					
Úterý	18. 8.					
Středa	19. 8.		18,00 růženec			
Čtvrtek	20. 8.				17,00 růženec	
Pátek	21. 8.		18,00 růženec			
Sobota	22. 8.					
Neděle	23. 8.	21. neděle v mezidobí 8,30 volná intence		10,10 b. sl.	11,15 mše sv	
Pondělí	24. 8.		---			
Úterý	25. 8.		---			.
Středa	26. 8.		18,00 volná intence / adorace			14,30 mše sv. Centrum soc. sl.
Čtvrtek	27. 8.				17,00 mše sv.	
Pátek	28. 8.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			.
Sobota	29. 8.					
Neděle	30. 8.	22. neděle v mezidobí sbírka na bohoslovce českobudějovické diecéze 8,30 za rodiny Sýkorovu, Kodatovu a duše v očistci		10,10 mše. sv.	11,15 b. sl.	

POUTNÍ SLAVNOST VE VOLTUŠI

V závěru července se v naší obci uskutečnily dvě významné události, které propojily víru, tradici a péči o naše duchovní památky.

První z nich byla poutní mše v kapli svaté Anny, která se konala v sobotu 25.7.2026 v 11 hodin. Mši svatou sloužil náš farář Petr Misař, na varhany zahrál regenschori pan Hubert Hoyer. Slavili jsme svátek svaté Anny, které je zdejší kaple zasvěcena a prosili o její přímluvu pro obec a naše blízké.

Následující den v neděli 26.7.2026 od 10 hodin došlo k další události.

V dolní části Voltuše "U Petřů" pan farář Petr požehnal obnovený kříž na místě, které se sice váže ke smutné události, ale jak řekl, stalo se místem radostného setkání a modlitby.

Tuto akci moderovala paní Eva Štěpánová, připomněla legendu tohoto místa, a povídání s modlitbami paní Marika Šípová proložila s dětmi písněmi a hudbou. Kříže jsou součástí naší krajiny i víry po mnoho generací, tak tento opět stojí na svém místě, kam patří.

Obě setkání byla krásnou příležitostí k modlitbě, setkání sousedů a zastavení v dnešní tak uspěchané době.

Děkujeme panu faráři Petrovi, organizátorům, obnovitelům kříže a všem, kteří přišli a podpořili tyto krásné události.

Farnice Tesková Růžena

